

LAND-FOR-LAND- RAPPORTERING

**Norges sjanse til å skjære
gjennom multinasjonale
selskapers skjulte
skatteunngåelse**

© Tax Justice Norge
Oslo, september 2025
www.taxjustice.no

Rapporten er utgitt av Tax Justice Norge

Forfatter: Jonas Veland
Grafisk design og foto: Tora Danielsen

Henvendelser om rapporten kan rettes til info@taxjustice.no

1. HVA ER LAND-FOR-LAND- RAPPORTERING?

INTRODUKSJON

Store selskaper kan unngå å betale skatt der de har økonomisk aktivitet. Dette gjør de ved å flytte kostnader og inntekter mellom datterselskaper i ulike land. Vi har i dag ingen gode verktøy for å synliggjøre dette.

Samtidig taper verden 348 milliarder dollar i året på denne skjulte skatteunngåelsen. [1] Utviklingsland taper relativt mest, da disse er mer avhengige av selskapsskatt. Men også rike land taper store summer. Et estimat viser at Norge tapte 20 milliarder kroner til selskapers skatteunngåelse i 2021. [2] Dette er penger som bør gå til velferd, klimatiltak, forsvar eller skatteletter for personer og selskaper.

Utover at fellesskapet taper penger, svekkes informasjonsgrunnlaget for politiske prosesser, investeringsbeslutninger og lønnsforhandlinger når selskaper flytter overskuddet til skatteparadis via skjulte, kunstige pengestrømmer.

Mye kan løses hvis selskaper er åpne om hvor de har økonomisk aktivitet, og hvor de betaler skatt. Tiltaket som kan skape denne åpenheten, er land-for-land-rapportering (LLR).

[1] Tax Justice Network. [The State of Tax Justice 2024](#).

[2] EU Tax Observatory. [Atlas of the Offshore World](#).

OM RAPPORTEN

Formålet med denne rapporten er å presentere hva som må til for at vi skal få en velfungerende LLR i Norge. Dette er høyaktuelt, siden regjeringen nå skal følge opp krav fra både Stortinget og EU om å innføre et slikt regelverk. I del 1 presenterer vi hva LLR er og hva det kan føre til. I tillegg gir vi en historisk bakgrunn og kartlegger eksisterende regelverk, for å vise hvor landet ligger. I del 2 presenterer vi konkrete krav som sikrer en velfungerende LLR, samt hvorfor dette er mulig å gjennomføre innenfor rammen satt av Stortinget og EU.

En velfungerende LLR innebærer at:

Alle store, multinasjonale selskaper som har virksomhet i Norge, skal produsere land-for-land-rapporter. Rapportene skal omfatte alle land der de pålagte selskapene har virksomhet. Rapportene skal gi et riktig inntrykk av selskapers økonomi og skattebidrag i hvert land. Rapportene skal offentliggjøres året etter det aktuelle regnskapsåret. Manglende eller ufullstendig rapportering skal sanksjoneres.

HVA ER LLR?

LLR er en rapporteringsform som synliggjør økonomisk virksomhet og skattebidrag i hvert land et selskap har virksomhet. Her kreves det at selskaper offentliggjør økonomiske nøkkeltall som inntekter, overskudd, skatt og antall ansatte per land. Slik vil myndigheter, investorer, ansatte og andre interessenter bedre kunne vurdere om et selskaps skattebidrag svarer til dets økonomiske virksomhet i et land. En mismatch kan være en indikator på skatteunngåelse.

FAKTABOKS: KJÆRT BARN, MANGE NAVN

Åpenheten LLR skaper, er positiv for mange forhold. Derfor har mange ulike bevegelser hatt eierskap til saken de siste 20 årene. Mens Tax Justice-bevegelsen ønsker å motvirke skatteunngåelse, arbeider Publish What You Pay-bevegelsen for rettferdig fordeling og antikorrupsjon i utvinningssektoren. I kjølvannet av finanskrisen i 2008, påla mange land LLR for finansbransjen.

Den rettmessige oppmerksomheten LLR har fått fra ulikt hold, har også skapt mye forvirring, da det har ført til flere regelverk og standarder med ulike betegnelser. Det skilles for eksempel mellom enkel og utvidet LLR, offentlig og konfidensiell LLR, LLR for skatteformål og for regnskapsformål.

LLR er allerede et komplisert begrep, så ytterligere betegnelser er uheldig. Denne rapportens tilnærming er at LLR er gullstandarden som man ønsker å nå, som vi i dag ikke har noe sted i verden. Eksisterende regelverk er forsøk på å nå denne standarden. For at et regelverk skal kunne regnes som LLR, må de møte kravene lagt frem i denne rapporten.

HVORFOR VI TRENGER LLR

- ① Det vil kunne synliggjøre svakheter i skattesystemet og skape en mer opplyst debatt, slik at man kan tette hull.
- ② At skatteunngåelse blir synlig, kan endre selskapers adferd, og dermed gi mer skatteinntekter.
- ③ Det er etterspurt av stadig flere investorer, slik som Oljefondet [3] og KLP. [4] Dette kommer ikke bare av hensyn til samfunnsansvar, men også finansiell risiko, etter at skatteunngåelse har ført til store bøter og krav for flere store selskaper. [5]
- ④ Det kan harmonisere et lappeteppe av eksisterende rapporteringskrav med betydelige svakheter, og dermed lempe etterlevelsbyrden for næringslivet. [6]
- ⑤ Arbeidstakere i privat sektor vil få bedre informasjonsgrunnlag om arbeidsgivers økonomiske situasjon, som kan sikre mer rettferdige lønnsforhandlinger. [7]
- ⑥ At tiltaket «kun» innføres i Norge, vil skape åpenhet i mange land. Rapporteringspliktige selskaper i Norge vil måtte være åpne om virksomhet og skattebidrag i alle land hvor de har tilstedeværelse. Spesielt skattemyndigheter i utviklingsland vil få tilgang til informasjon de ellers ikke har, da de i dag er utelatt fra informasjonsutvekslingsavtaler.
- ⑦ På sikt vil LLR gi informasjonsgrunnlaget vi trenger for å innføre større reformer av det internasjonale skattesystemet, eksempelvis enhetlig skattlegging av konserner – en forenklet og mer effektiv form for skattlegging og omfordeling av beskatningsrett mellom land.
- ⑧ At Norge går foran, kan inspirere andre land til å gjøre det samme. I tillegg vil våre erfaringer gjøre at vi kan ta en lederrolle i internasjonale forhandlinger om et globalt LLR-regelverk.

[3] Som uttrykt i NBIMs [forventningsdokument på skatt og åpenhet](#).

[4] Se blant annet KLPs signatur her: [Petition for Rulemaking to Require Disclosure of Tax-Relevant Information for Each Country](#).

[5] I september 2024 ble for eksempel Apple dømt til å betale over 150 milliarder kroner til Irland. Les mer i Tax Justice Norges (2025) rapport: [Ansvarlig skatt og åpenhet](#), s. 12.

[6] Disse regelverkene omtales senere i rapporten.

[7] Krav om LLR fremmes blant annet av [Network of Unions for Tax Justice](#).

FREMVEKSTEN AV LLR

Tax Justice Network ble stiftet i 2003, med hovedformål å sikre at store selskaper betalte sin rettmessige andel skatt. Derfor lanserte de LLR som konsept samme år. [8]

Ideen inspirerte etter hvert nye krav til utvinningssektoren, først i USA i 2010 [9], så i EU [10] og Norge i 2013. [11] Samme år påla EU finanssektoren lignende krav [12], som trådte i kraft i Norge i 2020. [13] Disse reglene dekket ikke alle store selskaper.

Det gjorde imidlertid OECD-reglene som kom i 2015. [14] En stor svakhet var imidlertid at selskapenes rapporter ikke skulle offentliggjøres, kun sendes konfidensielt til skattemyndigheter.

OECD-avtalen inkluderer en mekanisme for utveksling av rapportene mellom skattemyndigheter, men kun få utviklingsland mottar informasjonen, grunnet personvernshenninger. [15]

Som reaksjon på at eksisterende regelverk kun gjaldt få selskaper eller manglet offentliggjøring, vedtok Stortinget i 2016 at alle store selskaper skulle rapportere offentlig. [16]

Et lignende vedtak kom i 2021. [17] Det samme året vedtok også EU et nytt regelverk. [18] Det gjaldt alle store selskaper og inkluderte offentliggjøring, men krevde kun rapportering fra EU-land og et fåtall andre. [19] Dette ble besluttet innlemmet i EØS-avtalen i 2025, gitt Stortingets godkjenning. [20] I 2024 vedtok Australia et regelverk som omfattet alle selskaper og innebar offentliggjøring, men påla kun rapportering fra 40 land. [21]

[8] I Rapporten [A New International Accounting Standard](#) (2003), av Richard Murphy.

[9] Dodd-Frank-loven, seksjon 1504.

[10] Regnskapsdirektivet (2013/34/EU), kapittel 10.

[11] Disse regelverkene omtales senere i rapporten.

[12] Regnskapslovens §2-10, med tilhørende [Forskrift om land-for-land-rapportering](#).

[13] [CRR/CRD-forskriften](#).

[14] Via [BEPS-tiltak nummer 13](#) (Base Erosion and Profit Shifting). Innført i Norge i 2016 ved skatteforvaltningslovens § 8-12 med tilhørende Skatteforvaltningsforskriftens § 8-12.

[15] Sarfo, N. A. (2023). [The OECD/G-20 Developing Country Mandate: Year 3](#). Tax Notes.

[16] [Vedtak nr. 48 av 15. november 2016](#).

[17] [Vedtak nr. 36 av 2. desember 2021](#).

[18] [Direktiv 2021/2101/EU](#).

[19] Veland, J. (2021). [Nye EU-regler fulle av hull – må ikke kopieres av Norge](#). Taxjustice.no.

[20] Se [Beslutninger vedtatt i EØS-komiteen 2025](#), side 75, nr. 159. Norge har art. 103-forbehold, som vil si at beslutningen avventer Stortingets godkjenning.

[21] Veland, J. (2024). [Australia har vedtatt land-for-land-rapportering!](#). Taxjustice.no.

KLP har vært med på å fremme flere aksjonærforslag om rapportering etter GRI 207. Foto: Tora Danielsen

FAKTABOKS: FRIVILLIGE STANDARDER

I tillegg til regelverk, har LLR også blitt en del av næringslivets fokus på samfunnsansvar. I 2019 lanserte Global Reporting Initiative (GRI) en ny standard for skatterapportering, ved navn *GRI 207: Tax 2019*. [22] Den ble utviklet av interessenter fra næringslivet, investorer, fagbevegelsen og sivilsamfunnet, og inkluderer det som har blitt industri-

standarden for LLR, GRI 207-4. Siden den gang har stadig flere investorer bedt selskaper offentliggjøre LLR etter GRI 207. [23] GRI 207 har også blitt en inspirasjon for nye regelverk. Selskaper som må rapportere på skatt etter EUs bærekraftsdirektiv (CSRD), skal også bruke GRI 207. [24] I 2024 vedtok Australia at store selskaper skulle rapportere etter GRI 207. [25]

[22] Global Reporting Initiative. (2019). *GRI 207: Tax 2019*.

[23] Tax Justice Norge. (2025). *Ansvarlig skatt og åpenhet*, s. 14.

[24] Tax Justice Norge. (2025). *Ansvarlig skatt og åpenhet*, s. 8.

[25] Veland, J. (2024). *Australia har vedtatt land-for-land-rapportering!*. Taxjustice.no.

EKSISTERENDE REGELVERK

I det foregående har det blitt presentert en rekke regelverk som har sprunget ut av ideen om LLR. Som nevnt er de imidlertid mangelfulle på ulikt vis. Basert på vår definisjon av en velfungerende LLR, kan vi oppsummere hvorfor eksisterende regelverk ikke kan regnes som LLR med følgende tabell:

	Utvinnings- selskaper (EU, 2013) [26]	Finans- foretak (EU, 2013) [27]	Store selskaper (OECD, 2015) [28]	Store selskaper (EU, 2021) [29]	Store selskaper (Australia, 2024) [30]
Omfatter alle selskaper	Kun innen utvinning og skogdrift	Kun finansforetak	Ja, men svært høy omsetnings- terskel (€750 millioner)	Ja, men svært høy omsetnings- terskel (€750 millioner i to år på rad)	Ja, men svært høy omsetnings- terskel (AU\$1 milliard)
Omfatter alle land	Kun land hvor selskapet har betalt mer enn kr 800 000 til myndighetene	Ja	Ja	Kun EU-land og land på EUs grå- og svartelister	Kun 40 land
Offentlig- gjøres	Ja, men har vist seg vanskelig å finne [31]	Ja, men har vist seg vanskelig å finne [32]	Nei	Ja, men med rom for utsettelse i opp til fem år	Ja, via en nettside i offentlig regi
Gir et riktig inntrykk av økonomisk aktivitet og skattebidrag	Skattebidrag ja, men ikke økonomisk aktivitet	Mangler blant annet skille mellom interne og eksterne salgsinntekter	Ja	Mangler blant annet skille mellom interne og eksterne salgsinntekter	Ja, ved bruk av GRI 207
Implemen- tert i Norge	Ja, i regnskapsloven § 2-10 og Forskrift om land-for-land- rapportering	Ja, i CRR/CRD- forskriften	Ja, i skattefor- valtningslovens § 8-12 og -forskriftens § 8-12	Nei, men innlemmet i EØS-avtalen i 2025 med forbehold	Ikke relevant

[26, 27, 28] Se nærmere omtale her: Veland, J. (2022). [Land-for-land-rapportering i Norge](#). Taxjustice.no.

[29] Se nærmere omtale her: Veland, J. (2021). [Nye EU-regler fulle av hull — må ikke kopieres av Norge](#). Taxjustice.no.

[30] Se nærmere omtale her: Veland, J. (2024). [Australia har vedtatt land-for-land-rapportering!](#). Taxjustice.no.

[31] Se f.eks: Deloitte. (2017). [Evaluering av LLR-regelverket](#).

[32] Se f.eks: Dutt et al. (2019). [Can European Banks' Country-by-Country Reports Reveal Profit Shifting? An Analysis of the Information Content of EU Banks' Disclosures](#). ZEW.

2.

MULIGHETSROM I NORGE

Det er behov for en velfungerende LLR. Dette er ønsket fra Stortinget, gjennom vedtak i 2016 og 2021. Regjeringen har sagt at de vil følge opp disse vedtakene med utgangspunkt i EU-direktivet fra 2021. [33] Som det fremgår av tabellen i del 1, er imidlertid direktivet ikke tilstrekkelig for å regnes som en velfungerende LLR.

Derfor har et stortingsflertall gjentatte ganger avvist regjeringens plan, og sagt at Norge må være mer ambisiøse enn EU. [34] Ettersom direktivet ble innlemmet i EØS-avtalen i 2025, må det norske regelverket likevel hensynta EU-reglene.

I det følgende presenterer vi hvordan man kan gjøre dette, og samtidig sikre en ambisiøs LLR.

Her er det også en god mulighet for å harmonisere eksisterende regelverk, for å lempe på rapporteringskrav for selskaper som faller innunder flere av regelverkene.

[33] Se f.eks omtale i [Prop 1S \(2024–2025\)](#), s. 22: «Departementet tek sikte på å utarbeide og høyre framlegg til lovendringar, med utgangspunkt i nye EU-reglar (direktiv (EU) 2021/2101)».

[34] [Innst. 5 S \(2024–2025\)](#), samt [Innst. 5 S \(2023–2024\)](#). Se også omtale her: Veland, J. (2025). [Regjeringen glemte Stortingets marsjordre – igjen!](#). Åpenhet.no.

Vår definisjon av en velfungerende LLR er altså at:

Alle store, multinasjonale selskaper som har virksomhet i Norge, skal produsere land-for-land-rapporter. Rapportene skal omfatte alle land der de pålagte selskapene har virksomhet. Rapportene skal gi et riktig inntrykk av selskapers økonomi og skattebidrag i hvert land. Rapportene skal offentliggjøres året etter det aktuelle regnskapsåret. Manglende eller ufullstendig rapportering skal sanksjoneres.

Avslutningsvis vil vi presentere en konkretisering av disse kravene, med spesifikk referanse til hvordan EU-direktivet kan og bør forbedres. Dette bør være en rettesnor når regjeringen skal følge opp forpliktelsene fra både Stortinget og EU.

Her følger en mer teknisk presis formulering av kravene for en velfungerende LLR:

Alle multinasjonale selskaper som tilfredsstillers minst to av følgende vilkår – årlig salgsinntekt på mer enn 320 millioner kroner, balansesum på mer enn 160 millioner kroner og gjennomsnittlig antall ansatte på 250 årsverk – skal levere land-for-land-rapporter. Rapportene skal omfatte alle land der de pålagte selskapene har virksomhet. Rapportene skal gi et riktig inntrykk av selskapers økonomi og skattebetaling i hvert land ved å minst møte rapporteringskravene til GRI 207-4-standarden. EU-direktivet sin mekanisme for utsettelse av offentliggjøring i opp til fem år («safeguard clause»), må utelates. Rapportene må gjøres allment tilgjengelige på en felles nettside i offentlig regi, med maskinlesbare data. Manglende eller ufullstendig rapportering skal kunne sanksjoneres.

I det resterende går vi nærmere gjennom disse spesifikke kravene.

Stortinget ba om LLR i 2016.

Foto: Tora Danielsen

1

Omfattede selskaper**Krav:**

Alle multinasjonale selskaper som tilfredsstillers minst to av følgende vilkår – årlig salgsinntekt på mer enn 320 millioner kroner, balansesum på mer enn 160 millioner kroner og gjennomsnittlig antall ansatte på 250 årsverk – skal levere land-for-land-rapporter.

Begrunnelse:

Kun ti prosent av multinasjonale selskaper er omfattet av OECDs regelverk fra 2015. [35] EU-direktivet fra 2021 har en høyere omsetningsterskel enn dette. [36] Dermed er det få selskaper som omfattes. Stortinget har bedt om at «alle selskaper med virksomhet i Norge» skal omfattes. [37] Derfor bør omsetningsterskelen senkes. Terskelen i kravet er hentet fra Forskrift om land-for-land-rapportering, så det er presedens for at selskaper av denne størrelsen rapporterer. [38]

2

Geografisk omfang**Krav:**

Rapportene skal omfatte alle land der de pålagte selskapene har virksomhet.

Begrunnelse:

EU-direktivet stiller kun krav om rapporter fra EU-land og ikke-samarbeidsvillige land på skatt (EUs grå- og svartelister). [39] Stortingets flertall har eksplisitt bedt regjeringen gå lenger enn direktivet ved å kreve rapportering «fra alle land [selskaper] har virksomhet i, slik at rapportene viser selskapers virksomhet og skattebetaling i hvert land». [40]

Hvis land utelates fra rapportering, vil vi ikke kunne være sikre på om vi har et fullstendig bilde av selskapers økonomi og skattebidrag i hvert land, og rapportene vil i mange tilfeller bli upålitelige. Dette kan gi rapporteringspliktige selskaper som ønsker å skjule skatteunngåelse, insentiver til å kunstig flytte overskudd til land utelatt fra regelverket.

Frankrike har gått lengre enn EU-direktivet ved å inkludere krav om rapportering fra EFTA-land, så det er presedens for å kreve rapportering fra ytterligere land. [41] Avgrensningen av land direktivet krever rapportering fra, er i hovedsak motivert av utenrikspolitiske hensyn. Norge er ikke en del av EUs utenrikspolitiske samarbeid. Dermed har Norge et større handlingsrom på geografisk omfang.

[35] [Action 13: Guidance on the Implementation of Transfer Pricing Documentation and Country-by-Country Reporting](#) s. 6.

[36] Omsetningsterskelen til OECD-regelverket er 750 millioner euro, mens EU-direktivet sitt er 750 millioner euro i to år på rad.

[37] [Innst. 5 S \(2024–2025\)](#).

[38] [§ 1](#).

[39] For mer om hvorfor disse listene ikke er dekkende, se Guttormsgaard, K., Fjeldskår, A. & Veland, J. (2025). [EUs skatteparadisliste mangler de viktigste skatteparadisene](#). Taxjustice.no.

[40] [Innst. 5 S \(2024–2025\)](#).

[41] Fair Tax Mark. (2025). [PCbCR Explainer](#), s. 5.

Rapportenes kvalitet

Krav:

Rapportene skal gi et riktig inntrykk av selskapers økonomi og skattebetaling i hvert land ved å minst møte rapporteringskravene til **GRI 207-4-standard**.

Begrunnelse:

Rapporteringen vil dermed gå lenger enn EU-direktivet, hvor det ikke stilles krav om å skille mellom konserninterne og tredjepartsinntekter, eller oppgi materielle eiendeler. I tillegg forutsetter GRI 207 at det brukes reviderte regnskapstall, som sikrer pålitelighet. Australia bruker GRI 207-4 i sitt regelverk fra 2024. [42]

GRI 207-4 krever rapportering om det følgende:

- a. Alle jurisdiksjoner hvor enhetene som er inkludert i organisasjonens reviderte konsoliderte regnskaper, eller i de økonomiske opplysningene som er offentlig tilgjengelige, er skattemessig hjemmehørende.
- b. For hver jurisdiksjon det rapporteres fra, skal følgende oppgis:
 - i. Navn på de hjemmehørende selskapene/enhetene;
 - ii. Organisasjonens primære aktiviteter;
 - iii. Antall ansatte, samt grunnlaget for beregningen av dette tallet;
 - iv. Inntekter fra salg til tredjeparter;
 - v. Inntekter fra konserninterne transaksjoner med andre skattemessige jurisdiksjoner;
 - vi. Resultat før skatt;
 - vii. Materielle eiendeler, unntatt kontanter og kontantekvivalenter;
 - viii. Betalt selskapsskatt (kontantbasis);
 - ix. Påløpt selskapsskatt på resultat før skatt;
 - x. Årsaker til avvik mellom påløpt selskapsskatt og skatten som ville vært skyldig dersom den lovfestede skattesatsen ble anvendt på resultat før skatt.
- c. Tidsperioden som de rapporterte opplysningene dekker. [43]

[42] [Public country-by-country \(CBC\) reporting](#). Australian Taxation Office.

[43] Global Reporting Initiative. (2019). [GRI 207: Tax 2019](#), s. 12. Egen oversettelse. For sammenligning med andre regelverk, se Tabell 2 på s. 8 i Aliprandi. (2024). [Australian Public CbCR: filling the gaps?](#). EU Tax Observatory.

4

Rom for utsettelse av rapportering**Krav:**

EU-direktivet sin mekanisme for utsettelse av offentliggjøring i opp til fem år («safeguard clause»), må utelates.

Begrunnelse:

EU-direktivet åpner for en utsettelse av offentliggjøring i opp til fem år, hvis selskapet vurderer informasjonen som konkurransesensitiv.

Belgia og Italia har utelatt muligheten for utsettelse av rapportering i sine implementeringer av EU-direktivet, så dette er det presedens for. [44]

Årsregnskapet for et unotert selskap i Norge er vanligvis tilgjengelig i Brønnøysundregistrene høsten året etter regnskapsårets slutt. [45] For et børsnotert selskap gjelder offentliggjøringen senest fire måneder etter regnskapsårets slutt.[46] Store (børsnoterte) selskaper, som vil bli pliktige til å offentliggjøre LLR, er mer konkurransemessig utsatte, men publiserer likevel årsregnskap før mindre (unoterte) selskaper gjør det. I en norsk kontekst gir EU-direktivets utsettelsesmekanisme derfor liten mening, ettersom åpenhet og behovet for fersk informasjon er tungtveiende hensyn i eksisterende rapporteringskrav for store selskaper.

5

Offentliggjøring av rapportene**Krav:**

Rapportene må gjøres allment tilgjengelige på en felles nettside i offentlig regi, med maskinlesbare data.

Begrunnelse:

Krav om innsending til en felles nettside, hvor rapportene er formattert som maskinlesbar data, sikrer at rapportene ikke bare offentliggjøres, men tilgjengeliggjøres.

Idet et årsregnskap blir publisert, er det allerede historisk informasjon. Den konkurransemessige skaden av å offentliggjøre dette er dermed begrenset.

Et sentralt register for LLR med høy teknisk funksjonalitet vil gjøre det mye lettere for forskere og allmenningen å se og bruke informasjonen. Slik gjøres det i Australia, ved at rapportene sendes inn XML-format og publiseres av skattemyndighetene. [47]

[44] Fair Tax Mark (2025). [PCbCR Explainer](#), s. 5.

[45] I Norge skal et selskaps årsregnskap fastsettes og godkjennes av generalforsamlingen innen seks måneder etter regnskapsårets slutt (Hhv. [regnskapslovens § 3-1\(2\)](#), og [aksjelovens § 5-5](#)), og innsendelsesplikt er senest én måned etter at årsregnskapet er fastsatt ([regnskapslovens § 8-2](#)). Derav typisk offentliggjøring innen høsten.

[46] [Verdipapirhandellovens § 5-5](#).

[47] [Public country-by-country \(CBC\) reporting](#). | Australian Taxation Office.

6

Sanksjoner

Krav:

Manglende eller ufullstendig rapportering skal kunne sanksjoneres.

Begrunnelse:

Hvis regelverket om LLR i praksis ikke innebærer sanksjoner ved manglende eller mangelfull rapportering, er det risiko for at selskaper ikke etterlever regelverket, slik erfart i regelverket for utvinning- og skogdrift. [48] For å unngå at selskaper lar være å etterleve regelverket, trengs det derfor tilstrekkelige sanksjoner.

I EU-direktivet brukes det bøter. Ulike EU-land varierer i satsen på bøter for manglende overholdelse, i implementeringen av direktivet. Den laveste satsen er på 5 000 euro i Irland, og den høyeste er på 250 000 euro i Tyskland. [49] Norge burde legge seg på nivå med Tyskland her. Enkelte selskaper kan ha incentiver til å heller betale en billig bot enn å produsere LLR, spesielt hvis slik åpenhet kan medføre økt skatt over tid.

[48] Deloitte. (2017). [Evaluering av LLR-regelverket](#).

[49] Fair Tax Mark (2025). [PCbCR Explainer](#).